

I o a n a B L A G A - F R U N Z E S C U

Sibiul brânzei

sau

Sibiul lui Cioran?

Motto : *Sunt adevăruri care trebuie spuse, nu ascunse sub preș!*

*S*ă vorbești de sacru într-o societate invadată de profan, desacralizată, aflată într-un declin al valorilor, este un demers cel puțin poetic, dar care trebuie împlinit.

În această notă s-ar părea că s-a pus punct, deunăzi, unui interesant simpozion organizat de un colectiv de inițiați ai Facultății de Jurnalistică din Sibiu, coordonat exemplar de profesorul universitar dr. Ion Dur, eveniment axat pe subiectul capitalei culturale sibiene și pe cel al excelenței în cultură, în artă. Într-un eseu care deja se conturează, voi prezenta succesiunea episoadelor esențiale, nu puține, care au constituit sarea și piperul dezbaterilor prilejuite de acest simpozion, rezervându-mi dreptul de a prezenta în acest număr al revistei un punct de vedere personal cu privire la tema dezbaterii, pornind de la alocuțiunea din finalul evenimentului, care a aparținut profesorului dr. Eugène van Itterbeek, membru al Asociației Sibiu - Capitală Culturală 2007. Acest flamand impetuos a subliniat lipsa de coordonare a capitalei noastre culturale cu Luxemburgul, cu Bucureștiul, lipsa unei strategii coerente cu privire la acest proiect major al Sibiului, indicând astfel un management defectuos, care deja a generat o stare de haos în organizarea evenimentelor culturale care-l compun, dar și o pierdere a startului în ceea ce privește implicarea Sibiului în marele proiect al U.E. –“Economia și cultura 2007-2013”.

Cred că a fost una dintre cele mai sincere și, de aceea, controversate opinii legate de capitala culturală, cu atât mai mult cu cât venea din partea unei personalități remarcabile, de anvergură internațională, implicată total și benevol în derularea acestui proiect.

În orice dezbateră este nevoie de “a second opinion”, în sensul de “diferită”, altfel decât a celorlalți, dar nu contradictorie; profundă și critică. Acest gen de reacție de respingere a opiniilor conjuncturale, binevoitoare (dar neproductive!) se poate dovedi benefică dacă e urmată de

reacții în lanț, analize și comentarii pertinente, “cu cărțile pe față”, asupra opțiunilor pe care le mai are (vail) în acest moment Sibiul cultural în reconsiderarea sa ca adevărată capitală europeană a culturii, pentru a funcționa ca un mecanism bine reglat pentru cât mai multe tipuri de orizonturi de așteptare; nu ca o improvizație sclipitoare, uneori șocantă.

Capitala culturală nu este și nu trebuie să devină un prilej de exhibare a unor pretenții superficiale de distracție ale “castei” financiare, ci un spațiu al excepționalului în artă. Capitala culturală este o oportunitate, un context în care trebuie relansat aspectul economic al dezvoltării burgului și al împrejurimilor sale, cu condiția să servească implicit cultura și arta, în sensul construirii unor spații pentru evenimentul cultural (de exemplu - teatre și săli pentru spectacolele de operă), nu prin închirierea unui cort sofisticat, cu turnulețe și creneluri. În 2008, după ce toate acestea se vor fi încheiat, Sibiul va continua să existe ca reper al turismului cultural european; și atunci, ce rămâne în urma capitalei culturale? O broșură, un album, câteva articole laudative, ale căror semnatari se prosternă în fața oricui le-a făcut rost, pe sub mână, de invitație în sălile unde nu au acces decât câțiva? Sălile improvizate, corturile se vor strânge și vor fi duse aiurea, undeva pe glob, iar Sibiul va rămâne în continuare văduvit de spații pentru evenimente culturale.

S-ar putea să avem, totuși, șansa să nu pierdem chiar tot în devălmășia creată de un proiect realizat în pripă, cum este cel al Capitalei Culturale Sibiu – 2007 pentru că rămâne setea neostoită de repere, de valori atinse de tușa moralei. Cineva vorbea cu inteligență, de curând, despre Sibiul cultural, întrebându-se retoric: ”Sibiul cui? Sibiul brânzei sau Sibiul lui Cioran, al lui Goga, al lui Blaga, al lui Noica?” Într-adevăr, identitatea Sibiului este dată de figura spirituală, dar, în egală măsură, în alt plan, de “retorica” stomacului. Depinde de orizontul de așteptare al fiecăruia. Și, la urma urmei, Sibiul cui? Și pentru cine? Și cine suntem noi, aceștia, “culturalii”? Sibiul lui Cioran sau Sibiul brânzei?

Abstract

The article “Cheese Sibiu or Sibiu of Cioran” is analyzing the way the Cultural Capital of Europe-2007 is seen. Further the article is speaking of different necessities of the cultural capital which are not given because of several reasons.